

højtærede Kultusminister da vil medbringe noget mere Hjerter for denne Sag, end den højtærede Konseilspræsident, der den Gang var fungerende Indenrigsminister, medbragte for den anden store sociale Opgaves Løsning, som dette Ting har paataget sig, nemlig Lovforslaget om Enkebørn. Dette Lovforslag blev ogsaa ført igennem Folketinget med Tilslutning fra alle Partier efter et stort Arbejde, og efter at man fra alle Sider havde resigneret paa flere Punkter. Men det var saare tørre Taarer, Tøkk — den højtærede Konseilspræsident — udgød, da Landstinget straks meddelte, at denne Sag vilde blive lagt hen i Landstingets store Fællesbegravelse for sociale Fremskridt. Jeg vil anmode den højtærede Kultusminister om ikke at tage ved Lære der, men medbringe ikke blot sine velbekendte, højt beundrede diplomatiske Evner, men ogsaa sit Hjertelag for denne Sag, saa at vi her i Folketinget, der fra alle Sider have resigneret for at komme til et Resultat, maa se denne Sag gaa igennem ogsaa i Landstinget.

Hornstrup: Jeg skal ikke lade mig friste til at komme ind paa Enkeltheder, de ere tilstrækkelig fremdragne af de ærede tidligere Talere, men skal paa min Gruppes Vegne anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

R. Christiansen: Der er i Aar opnaaet Enighed i Udvalget om det foreliggende Ændringsforslag. Det er Socialdemokratiet, der tidligere har ført denne Sag frem, og jeg har før udtalt min Anerkendelse af den Ihærdighed, hvormed dette Parti har ført den frem. Paa en Maade har det opnaaet en Del. Jeg har tidligere udtalt mig mod dette Lovforslag og kan heller ikke sige, at jeg nu slutter mig til det. Jeg erkender, at der ved Udvalgets Ændringsforslag er sket et absolut Fremskridt fra det oprindelige af Socialdemokraterne indbragte Lovforslag, idet Skolebespisningen herefter vil blive en ren kommunal Sag, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har udtalt mig for, og hvad man ogsaa fra mange Sider har udtalt sig for. Det er ogsaa en Forbedring ved Lovforslaget, at dette Fiskeri efter Bidrag fra Statskassen er opgivet; thi det er altid fristende og har ofte til Følge, at der ydes et større Bidrag til en saadan Sag for at opnaa et stort Statsbidrag, end der ellers vilde være blevet ydet. Jeg kan dog ikke tilraade mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslaget; det forekommer mig

nemlig principielt urigtigt at blande disse to Forhold sammen: Undervisningen i Skolerne og Madspørgsmaalet. Skolens Gerning er en aandelig Paavirkning, idet Skolen skal uddanne Eleverne, men Bespisningsspørgsmaalet er mere en Forsørgelsessag. Det ærede Medlem, som i sin Tid var Ordfører for det radikale Parti, var noget inde paa den samme Betragtning og tvivlede om, hvorvidt det var rigtig at indføre Bespisningen som et Led i Skolens Opgave. Selv de stærke Ord, det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) fremkom med ved Lovforslagets Forelæggelse og ved første Behandling om de 21,000 Børn, der sad sultne paa Skolebænken og derfor ikke kunde drage Nytte af Undervisningen, kan jeg ikke sige have omstemt mig. Jeg gjorde allerede den Gang opmærksom paa, at denne Henviisning til de sultne Børn lyder jo stærkt, og det kan, vel navnlig ude omkring i Befolkningen, vække Sensation, men denne Udtalelse i den i sin Tid indkomne Indberetning om disse Børn, der sulte, behøver ikke at betyde andet end, at de ikke faa varm Mad, naar de ere i Skole. Forholdene ere ganske anderledes i en stor By som København, hvor Børnene kunne faa Tid til at gaa hjem at spise i Skoletiden, end ude paa Landet, hvor mange Børn have indtil en halv Mil til Skolen, og hvor mange af de Børn, der ere omtalte i Indberetningen, have ret formuende Forældre, men blot ikke have Tid i Frikvartret eller Middagsstunden til at gaa hjem at spise og derfor have Mad med til hele Dagen og først faa varm Mad, naar de komme hjem. Den Statistik, der ligger til Grund for det ærede Medlems stærke Udtalelser, er noget misvisende, og derfor maa man ikke tillægge den saa stor Betydning, som man har gjort.

Ganske bortset fra disse Realiteter finder jeg, at dette Lovforslag ikke er saa paatrængende nødvendigt, at der er Anledning i dette Øjeblik til at vedtage det og paalægge navnlig mange Landsbyer den Byrde, det vil medføre. Der er ikke Grund til at forcere den Sag frem blandt de humane Lovgivningsarbejder, som vi have saa mange af, og som der fra flere Partier har rejst sig temmelig stærke Røster for at undergive en samlet Overvejelse. Det forekommer mig, at der ikke er noget tabt ved at udsætte Revisionen af den gældende Lov til en saadan samlet Overvejelse. Vi have en Lov, som kan benyttes, og som benyttes i ikke saa ganske faa Tilfælde; derfor forekommer det mig, at